

[Christmas Møller.]

det oprindelige Forslag betød, den væsentligste Besparelse, nemlig, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ca. 20 Millioner, maaske 18 Mill. Kr. Om dette nu kan siges at være ganske rimeligt, vil jeg gerne sætte et Spørgsmaalstegn ved. Det er en af de Ting, jeg ønsker overvejet i Udvalget. Jeg skal senere gøre et Par Bemærkninger om dette Problem, idet man her efter min Mening med større Sindsro kan tage en noget større Udgift end den, Ministeren har foreslaaet.

Det andet, som jeg finder oplagt urimeligt, er, at man lægger Loft over, hvor meget Statskassen kan yde. Herved kommer man klart til det Resultat, at Skibsførere, som har arbejdet for England, og hvis Familier har faaet et rimeligt Laan fra Statskassen, i normale Tilfælde praktisk talt kun vil faa deres Gæld betalt. Dette er naturligvis meget værdifuldt, men jeg kan ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Poul Hansens (Svendborg) Betragtning, som jo gik den stik modsatte Vej, idet han stillede det Spørgsmaal op, om man ikke, da der her er Tale om et Beløb paa en Snes Millioner Kroner, bør fordele dette nogenlunde lige- ligt til alle de søfarende. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem Hr. Poul Hansen vil være af den Opfattelse, at Lønnen til Kaptajnen skal være den samme som til Matrosen. Jeg siger ikke, at Kaptajnen har gjort en bedre national Gerning end Matrosen — naturligvis ikke —, men vi anerkender jo nu engang, og det gør det ærede Medlem ogsaa, at der paa saa mange Omraader er en Forskel i de økonomiske Livsvilkkaar for en Kaptajn og en Matros, og derfor er det ogsaa rimeligt ved denne Retfærdighedsopgørelse over for de paa- gældende Personer at tage Hensyn hertil.

Derfor hører dette Spørgsmaal til dem, vi vil forhandle med Ministeren om i Ud- valget, idet jeg ikke kan finde den Begræn- ning rimelig, som Ministeren opstiller. Jeg hører til dem, der mener — saaledes som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Poul Hansen ogsaa gjorde —, at vi, i det Til- fælde den paa gældende søfarende kom ud af det hele med en Gæld til Staten, skulde prøve paa at være large og se at faa det hele afviklet. Det var maaske det, der havde faaet ham ind paa den Betragtning, han anstillede, og dette Punkt vil vi for vort Vedkommende være villige til at overveje.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærk- ning om en Ting, som ikke er omtalt i Lov- forslaget, men som jeg mener maa indføres i det, nemlig Spørgsmaalet om det „Træk“, som adskillige danske Rederiselskaber gav

dem, der var i deres Tjeneste, i Begyndelsen af Besættelsestiden. Det var jo saaledes, at en Række Selskaber straks efter den 9. April paa det saakaldte Træk udbetalte Beløb til deres Funktionærer og deres Sømænds Fa- milier og som Følge deraf fik et betydeligt Beløb til gode hos dem. Dette Beløb kan ganske sidestilles med Statens Tilgodehå- vende. Dette Tilgodehavende tager man ikke med ind i denne Afregning, og efter min Opfattelse afgjort med Urette. Jeg husker meget godt Forholdene i Sommeren 1940. Jeg var dengang, saaledes som det popu- lært hed, Føl hos det ærede Medlem Hr. Kjærbøl i Maanederne April til Juli og havde lidt med disse Spørgsmaal at gøre — jeg an- tager, at de var saa ubehagelige, at det ærede Medlem Hr. Kjærbøl mente, det var for- nuftigt at overgive dem til mig. Forholdet var det, at vi i Ministeriet i høj Grad satte Pris paa de Selskaber, som blev ved med at udbetale Familierne „Træk“, og mente, at disse Selskaber handlede samfundsmæssigt rigtigt — der havde jo ogsaa været nogle gode Aar lige op til Krigen — ved ikke straks at lukke og lægge det hele over paa Staten, men udbetale Familierne disse „Træk“, selv om man ikke vidste, hvorledes det vilde gaa med Afregningen senere. Paa den anden Side mente vi, at nogle af de Selskaber, som meget hurtigt holdt op her- med, handlede samfundsmæssigt mindre korrekt. Men saa kan man da ikke nu komme og sige, at de Selskaber, som hand- lede rigtigt ved at blive ved med „Trækket“ og som Følge deraf fik et Beløb til gode hos deres Kaptajner, Officerer og Mænd, nu maa sejle deres egen Sø og selv løbe Risikoen, medens de Selskaber, som straks sagde nej til saadanne Udbetalinger og overlod Staten Forsørgelsen af de søfarendes Familier, kan slippe.

Dette vilde være oplagt urimeligt, og jeg tror da ogsaa, at den højtærede Han- delsminister, som selv har et saa nøje Kendskab til disse Forhold og kender For- holdene fra 1940, vil være enig i, at man maa føre disse Selskaber ind under Loven idet det vil være rimeligt, at Afregninger ogsaa kommer til at omfatte disse; det Be- løb, disse Rederier samlet har til gode hos Folkene, beløber sig, efter hvad Rederifor- eningen ved, til ca. 2 Mill. Kr. Vi vil sætt- ganske overordentlig Pris paa, at dette kan ske. Jeg tror ogsaa, at de Betragtninger som kan anføres for det, vil finde Ørenlyd hos den højtærede Minister.

Dertil kommer endelig et Spørgsmaa- l yderligere, nemlig Spørgsmaalet om, hvor- vidt Fiskerne skal ind under denne Lov